

Sapzuigers. — Dr. Thijsse vermeldt in 't Vogelboekje en Vogeljaarboek het likken aan sappen van bloedende boomen alleen van pimpelmeezen. Ik zag nu op 22 April in een pas gesnoeiden haagbeuk in den Leidschen hortus een mannetjes koolmees hetzelfde doen. Den volgenden dag kwam in denzelfden boom ook een pimpel. Het sap was vrij dun en had voor mij niet den minsten smaak.

Oegstgeest.

E. DE RAAT.

Roeken, graan en insecten. — In „Aquila”, orgaan van het Hongaarsch Ornithologisch Instituut vertelt Josef Busits het volgende: „In Mei werd een van onze suikerbietaanplantingen getroffen door een rupsenplaag van de uil *Agrotis*. Het zag er naar uit, of de heele aanplant te niet zou gaan. Ik liet de rupsen inzamelen door kinderen, maar dat gaf weinig. Toen kwam ik op het denkbeeld, om roeken naar dat land te lokken en ik liet er een zak vol maiskorrels uitstrooien. Dienzelfden avond reeds zat een troepje roeken op die mais. 's Morgens kwamen zij terug, bleven een uur, kwamen 's middags in grooter aantal terug en 's avonds ook. Nu kwamen iederen dag meer roeken en na vier dagen kon ik de kinderen afdanken. De roeken boorden langs iedere biet aan drie kanten in den grond, totdat zij de rups hadden gevonden en ik kon duidelijk zien, dat zij niet zochten bij bieten met geheel gezonde bladeren. Den vijfden dag zag het veld zwart van de roeken en na tien dagen waren de rupsen opgeruimd.”

T.

Kruisbekken. — We hebben dit jaar weer een kleine invasie van kruisbekken. Op Texel zijn troepen gezien van 4 tot 8 stuks. Wie weet er meer van?

T.

Vogels in Bergen (N. H.). — Aan de opgave van den Heer F. van Alphen in De Lev. Natuur XXXII, 1928/29, blz. 159, kan ik nog toevoegen: Koekoek, witte kwikstaart, roodborstje, ekster, gekraagd roodstaartje, groenvink, boompieper, Vlaamsche gaai, wulp, scholekster, tureluur, kievit, koolmees, kauwtjes, gierzwaluwen, lijsters, spreeuwen in grooten getale. De reigerkolonie bevond zich nog in blakenden welstand. Dit lijstje is natuurlijk nog voor uitbreiding vatbaar. Waar bosch, duin en weide op elkaar stooten moet de verscheidenheid ongetwijfeld nog grooter zijn.

Bergen, Juni '29.

J. TEN HAGEN.

De winter van 1929. — Naar aanleiding van uw vragen om inlichtingen over de enorme vogelsterfte dezen winter, het volgende. Uit den aard der zaak had ik te weinig tijd om de kust van Noord-Beveland geheel af te zoeken, doch op de enkele plaatsen waar ik tijdens en na de vorstperiode kwam, bleek me dat overal de hoogwaterlijn gespikkeld was door de vogelcadavers. Zoo vond ik aan de duinen van N. Beveland over een lengte van ± 500 M. een tiental doode wulpen. Aan het strand van de Sophia-polder (Noord-kust, ten westen van Wissenkerke) lagen in de week na Paschen over ± 400 M. 9 doode wulpen, één brilduiker, één witoog eend, 3 wilde eenden, één gans en één fuut. Deze laatste was nog volkomen gaaf en droog, terwijl de andere cadavers allen doornat waren.

Hier aan den Zuidkant, bij het Kortgeensche Veer, hebben getracht te overwinteren honderden meerkoeten, waarvan er bij de strenge Februari-vorst tientallen zijn omgekomen. Ook werden er op een middag door eenige schooljongens meerderen doodgeslagen, die aan het ijs waren vastgevroren; hiervoor hebben die jongens van het hoofd der school flinke terechtwijzingen gekregen.

Verder vond ik aan de Zuidkant nog een scholekster, mager en ellendig, doch nog loopend, maar zoo dat ik ze pakken kon en zag, dat de helft van den ondersnavel ontbrak; die was dus ook wel ten doode opgeschreven.

Waterhoentjes hebben zich voor een deel weten te redden, door nog meer de bewoonde streken op te zoeken; zoo werd er een gepakt, met ijs aan de pooten, bij mij voor de deur, die verder is overwinterd in mijn kippenhok. De meeuwen werden gevoerd met aardappelen en brood, en haalden dat overal weg, tot vlak voor de huisdeuren.

Droogte in de duinen. — In het midden van Juli 1929 was de Buiten Mui op Texel bijna geheel droog. De bodem van de plas was goed begaanbaar, een beetje slipperig

en bijna geheel begroeid met oeverkruid (*Littorella juncea*), dat van de gelegenheid gebruik maakte, om eens flink weelderig te bloeien: een waas van wapperende helmknopjes boven de groene, grasachtige bladermassa. In de duindoornstruiken van de vallei zongen twee sprinkhaanrietzangers en hoogerop één duinpieper. T.

Ondoelmatige nestkastjes. — Mag ik u eens mijn ervaring meedeelen van de in den handel zijnde nestkastjes voor meesjes. Den heelen winter sliep een pimpelmeesje in zoo'n kastje, 1½ M. v. d. grond en 2 M. van 't huis, en in Juni hebben ze er gebroed en 7 jongen grootgebracht. Maar verleden week bleef één der ouders weg en heeft de ander het juist 7 dagen alleen overgenomen. We gaven fijn gemaakte pinda's in een bakje (halve kokosnoot) naast 't kastje, wat zeer welkom was. Maar ik vond ze al groot genoeg, om uit te vliegen (± 18 dagen oud) en was bang dat ze niet uit het nestkastje konden, omdat het nestje te diep zat. Vanmorgen bleef ook de andere ouder weg en heb ik ze er uit gehaald, met behulp van den vogeloppasser van den Dierentuin, die ze nu zal verzorgen, één is weggevlagen, want ze waren al zeer vlug. Kunnen de ouders van uitputting zijn gestorven? Juist hoorden we nu van kennissen, dat bij hen een ouder dood op 't nestje werd gevonden. Zoudt u eens willen schrijven — mogelijk ook fabrikanten en handelaars berichten — dat die kastjes te diep zijn en de wanden te glad. Mijn leverancier zegt, dat ze zoo hier in 't bosch en de parken hangen en dan moeten er broedsels verloren gaan. Toen ik het deksel openhield, konden ze er wel boven uitvliegen! Ik kan u nog melden, dat we in een klein tuintje 6 bij 7 M. (maar wel gunstig gelegen, bij het Haagsche bosch en tusschen groote tuinen) dezen winter niet minder dan 13 soorten vogels gevoederd hebben, vooral met fijn gemaakte pinda's.

Den Haag.

D. B. FOLMER.

Een drieste roofvogel. — In de buurt van Epe, Veluwe, in de richting van het landgoed Tongeren hebben we iets merkwaardigs gezien (Oud Tongerensche weg).

Ik zat te teekenen bij een huisje op een landweg, naast ons een weide met koeien, waartusschen honderden jonge vogels in het gras krioelden.

Opeens bedekte alarmkreten en de heele zwerm verspreidde zich in alle richtingen. Er was een vreemde vogel tusschen hen ingevallen, die een der vogels achtervolgde en greep op het erf van bovengenoemd huisje. Even angstig piepen en de roofvogel kwam met zijn prooi in de klauwen op 20 pas afstand den weg overvliegen. Hij vloog vlak langs den grond en streek midden in het weiland neer, op 15 à 20 M. afstand, vanwaar hij een paar seconden op zijn prooi zat en ons waarnam. Dadelijk verschenen 3 eksters uit het aangrenzende dennenbosch, die belangstellend rondfladderden.

De sperwer scheerde toen vlak langs den grond het bosch in, waar hij verdween.

Alles was in een paar oogenblikken gebeurd. Het was een woest schouwspel, maar heel merkwaardig.

Amsterdam.

C. NUTBEY.

GEVRAAGD:

Bateson. Materials for the study of variation 1895; Brauer. Süsw. Fauna Deutschlands, Heft 10, 11 en 19; De Levende Natuur, jaargang VIII afl. 8 en 12, jaargang XV, afl. 23, jaargang XXII, afl. 4.

Aanbiedingen aan J. WESTENBERG, Ged. Gracht 68, Zaandam.